

sagde, at han selvfølgelig kun handlede ud fra rent saglige Motiver. Nu gjorde det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) nogle Bemærkninger om Maksimalprisen, hvorom jeg med det samme kan sige, at jeg i Henhold til alle de Oplysninger, der under denne Forhandling er kommet frem, ikke anser den fastsatte Maksimalpris for at være utilstrækkelig. Tværtimod, der kunde maaske med god Grund rejses det Spørgsmaal, om den ikke er mere end tilstrækkelig; men vi bøjer os for den Kendsgerning, der nu en Gang foreligger, uden at kritisere, at Maksimalprisen er højere, end det efter adskillige Menneskers Mening skulde være fornødent.

Det ærede Medlem fra Sæby kom ind paa nogle Betragtninger om, hvorledes Socialdemokraterne vilde stille sig, og forklarede da, at de altsaa naturligvis, naar de skulde til at overtage Sagerne her i Samfundet, vilde yde utilstrækkelig Erstatning, saaledes som man agter at gøre i det foreliggende Tilfælde. Hvad Socialdemokraterne vil med Hensyn til Erstatningers Størrelse, derom aner det ærede Medlem fra Sæby ikke ret meget, men det glæder mig at høre, at han dog tiltror os, at vi overhovedet vil yde Erstatning. Det beroliger mig i nogen Grad, at det ærede Medlem — og formentlig hans Partifæller — er kommet til bedre Erkendelse. Det er ikke mange Aar siden — det var ved Valgkampene i 1909 og 1910 —, at vi paa alle Landets Valgtribuner hørte Venstremænd fortælle os, at Socialdemokraterne, naar de kom til Magten, vilde tage det hele, Korn, Heste og Høns, tage hele Herligheden fra de arme, ulykkelige Bønder og Husmænd, og ingen af de Herrer talte den Gang om, at vi overhovedet vilde yde Erstatning. Ja, et æret Medlem af Venstre gik saa vidt, at han fortalte undrende Landboere, at naar Socialdemokraterne fik Magten, blev det nogle Kongresser i Berlin og Paris, der bestemte, hvorledes det danske Landbrug skulde drives. For øvrigt synes jeg, at det ærede Medlem fra Sæby, naar han taler om Erstatning, burde tale med det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke), der, saa vidt mig bekendt, vil tage al Jorden uden at yde Erstatning.

Pinstrup: Det er vel ikke værd, at vi diskuterer Socialismen i Aften, men der er en Videnskabsmand indenfor Socialdemokratiet, der har skrevet, at man til sin Tid overtog Produktionsmidlerne med eller uden Erstatning. Jeg mente,

at jeg viste Socialdemokraterne en Imødekommen ved at forudsætte, at de hellere vilde ekspropriere end konfiskere; og det er da en bekvem Fremgangsmaade, der her er anvist.

Hvad det angaar, at jeg skulde have noget politisk Formaal, skal jeg bemærke, at jeg kan godt forstaa, den højtærede Indenrigsminister vilde give det Udseende af, at mine Oplysninger om Svineproduktionen havde politisk Formaal, og naar man kan lægge Politik ind i saadant noget, er det ikke sært, at det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) ogsaa finder Politik i mine Udtalelser. Jeg er nu aldeles ikke imponeret af, hvad „Ugeskrift for Landmænd“ skriver med Hensyn til Svineproduktion, for det er jo muligt, at Redaktøren af dette Tidsskrift aldrig producerer et Svin, lige saa lidt som den højtærede Minister eller andre, der har gjort Bemærkninger i saa Henseende. De Tal, der er nævnte, kan man ikke komme udenom. Det er almindelig bekendt, at der skal 5 Pund Korn til at producere 1 Pund levende Svin, og naar Kornet koster 12 Øre Pundet, bliver Omkostningerne ved at producere 1 Pund levende Svin 60 Øre, medens 1 Pund levende Svin i Salg koster 45 Øre; Regnestykket er altsaa uhyre let. Det kan variere noget, Tabet kan blive 20 Kr. i eet Tilfælde, 30 Kr. i et andet, men det kan ikke nytte at ville bilde Folk ind, at det er en god Forretning at producere Svin.

Mine Spørgsmaal fik jeg jo baade besvarede og ikke besvarede. Hvad angaar Spiritusfabrikationen, havde den højtærede Minister ikke faaet Spørgsmaalet til Overvejelse endnu, skønt det er længe siden, at Andragendet indkom, og med Hensyn til Saasæden er jeg for Resten lige klog; for er der ikke Saasæd nok i Landet, ved jeg ikke, hvad der er at gøre ved den Ting, og hvis der er nok, synes jeg, Konsekvensen for Regeringen maa være at udstede Fodringsforbud, for at Folk ikke skal bruge Saasæden, inden de skal saa — dersom man da tror, det er nødvendigt i den Grad at være Formynder for vore Landmænd.

N. C. Jensen: Da vi i Oktober Maaaned under Finanslovsforslagets første Behandling drøftede Spørgsmaalet om Brødkornet, gik vi vel alle ud fra den Forudsætning, at vi paa det Tidspunkt havde saa meget Brødkorn i Landet, at der, dersom vi fik det baandlagt saaledes, at det ikke blev brugt til Fodring, i alt væsentligt